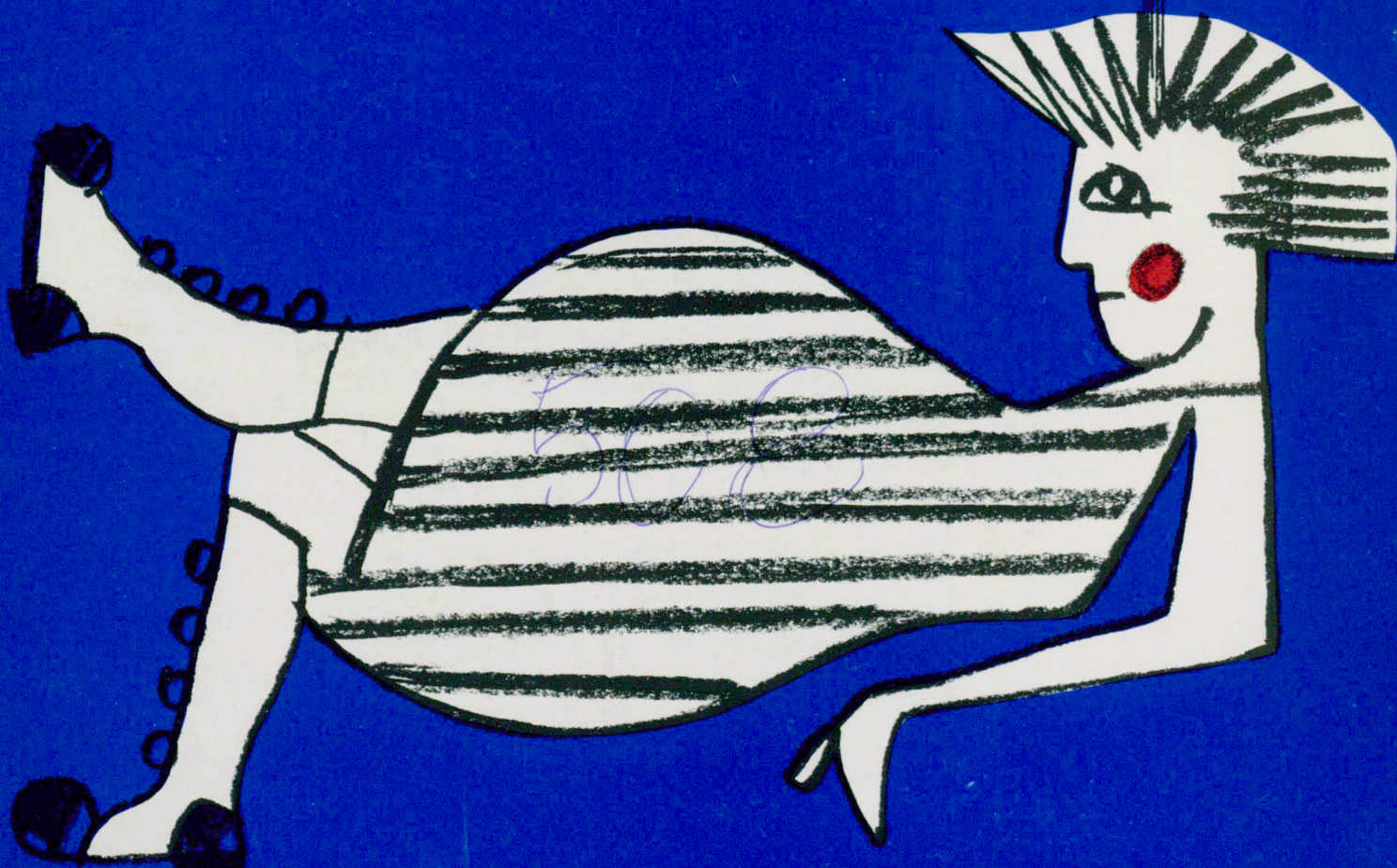
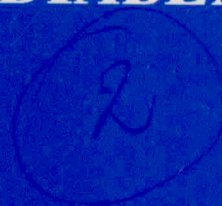
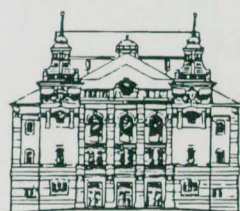

KORNEL MAKUSZYŃSKI
PRZYJACIEL
WESOŁEGO
DIABŁA

TEATR im. CYPRIANA NORWIDA
w Jeleniej Górze

Zastępca Dyrektora
MARICN PODWORSKI

Dyrektor Naczelny i Artystyczny
GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

Kierownik Literacki
URSZULA LIKSZTET

Kornel Makuszyński Przyjaciół wesółego diabła

Adaptacja powieści — Zofia Mrówczyńska

Osoby w kolejności pojawiania się na scenie:

Janek	Grzegorz Cinkowski	
Witalis, astrolog	Zbigniew Górski	
Kobieta	Irmina Babińska	
Czarny Nieznajomy	Robert Dudzik	
Drzewo	Krystyna Dmochowska	
Wilk, naczelnik gromady	Kazimierz Krzaczkowski	
Piszczałka	diabły	Małgorzata Osiej-Gadzina
Barabas		Jacek Paruszyński
Starszy	ludzie-krety	Tadeusz Dylawerski
Młodszy		Elżbieta Kosecka
Król	ludzie żelazni	Iwona Lach
Wódz		Krystyna Dmochowska
Gubernator	załoga okrętu	Tadeusz Wnuk
Brodacz		Tadeusz Dylawerski
Sternik		Zbigniew Górski
Najstarszy Wielkiej Rady	oraz głos ze studni	Kazimierz Krzaczkowski
		Irmina Babińska

Spektakl z przerwą

Reżyseria
opracowanie muzyczne i ruch sceniczny
GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

Scenografia
MARIAN IWANOWICZ

Asystent reżysera, inspicjent
Grażyna Mieczkowska

Kornel Makuszyński (Stryj 1884-1953 Zakopane) - humorysta, prozaik, poeta, krytyk teatralny, pisarz dla młodzieży. Gimnazjum ukończył we Lwowie. Wspomnienia z dzieciństwa, zwłaszcza pierwsze „opętanie” teatrem wskrzesił w książce „Bezgrzeszne lata” (1925). Studiował filozofię na Uniwersytecie Lwowskim oraz w Paryżu. Debiutował w 1902 roku wierszami zamieszczonymi przez Kasprowicza w dodatku literackim lwowskiego „Słowa Polskiego”. W latach 1910-14 był stałym krytykiem literackim tej gazety (zbiór recenzji „Dusze z papieru” 1911 r.). Kilkakrotnie wyjeżdżał do Włoch. W roku 1914 był kierownikiem literackim teatru lwowskiego, a w latach 1915-18 Teatru Polskiego w Kijowie. Po powrocie do Polski zamieszkał w Warszawie. W latach 1920-24 współpracował jako recenzent teatralny z dziennikiem „Rzeczpospolita”. Zdobył szeroką popularność jako autor zamieszczanych w prasie warszawskiej felietonów i humoresek. Jeszcze bardziej popularne były i są książki Makuszyńskiego dla dzieci i młodzieży, zwłaszcza cykl przygód Koziołka Matołka (1933-34) i małpki Fiki Miki (1935-36) oraz powieści: „O dwóch takich co ukradli księżyc” (1928), „Panna z mokrą głową” (1932), „Szatan z VII klasy” (1937, film 1960), „Awantura o Basię” (1937, film 1959). W 1926 roku Makuszyński otrzymał Państwową Nagrodę Literacką za patriotyczny poemat dygresyjny „Pieśń o ojczyźnie”. W 1937 został członkiem PAL. Od roku 1944 mieszkał w Zakopanem; zamieszczał wspomnienia i felietony w „Przekroju”.

Ta niebywała historia, którą opowiem, zdarzyła się prawdziwie. Świadkowie jej dawno pomarli, lecz coś z tego? Ludzie opowiadali ją ludziom, ptaki ptakom, drzewa drzewom; sędziwa smutna noc opowiedziała ją młodemu porankowi, a poranek, kiedy przeżył swój dzień, opowiedział ją cichemu wieczorowi; stary księżyc, niebieski włóczęga, opowiedział ją niepoliczonych dzieciarni gwiazd, które dlatego mrugają tak z wielkiego podziwu; wiatr opowiadał ją wodzie, a rzeki szemrzącemu morzu wielkiemu. Dlatego cały świat pełny jest bajki. Nie wiem, gdzie i kiedy stało się to wszystko. Działo się bardzo dawno. A gdzie? To wiem z pewnością, że zaczęło się gdzieś na polskiej ziemi, bo serce tego chłopca, który w tej opowieści najwłaściwie bierze udział, jest przedziwnie polskie: mężne i czyste. Poza tym niezmiennie go ukochałem. Niczego to wprowadzić nie dowodzi, a jednak jakoś tak mi się zdaje, że nie przyłgałby mi tak do duszy, gdyby nie z mojej pochodził ziemi. Pewny jestem przeto, że to było polskie chłopię. Pamiętacie, przyjaciele moi młodzi, tych dwóch oberwańców, Jacka i Placka, co ukradli księżyc, o których w poprzedniej mojej opowieści książce? Miałem do nich żal za ich nieczne postęпки i długiego potrzeba było czasu, zanim się dałem udobruchać. Wiele mi te śmieszne nicponie napsuły krwi i wiele miałem z nimi utrapień, choć to też byli Polacy. Ten zaś chłopak, który w tej książce się ukaże, bardzo mi przypadł do serca. Czasem zakręciła mi się w oczach łza. Toteż o nic nikogo nie proszę, tylko o odrobinę miłości dla niego.

Kornel Makuszyński

Teatr im. Cypriana Norwida
w Jeleniej Górze
al. Wojska Polskiego 38

Zamówienia na bilety
indywidualne i zbiorowe
przyjmuje Dział Marketingu
Aleja Wojska Polskiego 38
tel. 752-23-25, 764-72-73 — 5
w. 124, fax 752-47-30

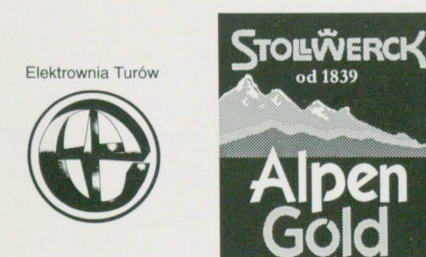
Kasa czynna
w godz. 10.00 — 13.00
i 16.00 — 18.00
oraz na godzinę
przed spektaklem.
W poniedziałki kasa nieczynna.

Opracowanie graficzne
MARIAN IWANOWICZ

Premiera na Dużej Scenie
29 listopada 1998 r.

LIV sezon
Czwarta premiera sezonu
1998/99

Oficjalni Sponsorzy Teatru

Patronat radiowy

